

Henføender. absolut kan trænge til en alvorlig og indgaaende ogie Underjøgelse, og saa samtids forandre en anden Bestemmelse, som staar i en nødvendig Forbindelse med de Bestemmelser, der skulle revideres, tror jeg imidlertid vilde være inkonsekvent. Lader man det ene staa urørt, bør man ogsaa lade det andet staa, indtil det hele Forhold foreligger til alsidig Underjøgelse; for Kjøbenhavns Vedkommende er altsaa kun det tilbage, at der ved Loven er vedtaget særegne Regler for Stattepaaligningen og den interkommunale Bestaatning. Der er dernæst fremhævet det Uenslige i en Næringsstat maaske med et noget forandret Begreb, og man har ment, at man flere Steder beklagede, at Næringsstaten var isærd med at afløses eller var bleven afløst. Jeg er enig med den ærede Ordfører i hans Betragtninger af denne Stat. Det er ganske rigtigt, at man ønsker en Næringsstat tilbage, igjen, men hvem er „man“? Det er Kapitalisterne, det er ikke de slittige Bier i Byerne, men Kapitalister, Embedsmænd og alle Saadanne, der sidde fastere i det, som kunne have Interesse af, at der for det Første paahviler Grundene en fast Bygningsstat, dernæst i, at der paahviler Næringsbedrifterne en særlig Del af denne Stat, der paalignes i Byerne, og at først da de Andre komme til at deltage. Det ønsker man, det er rigtigt, men dette „man“ maa i meget høi Grad indskrænkes, og dette man har aabenbart efter min Mening ikke nogen Berettigelse til her at fremtræde i Befolkningens Navn. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at et saadant Paalæg nu, da der ikke er knyttet nogen særlig Forrettighed til Næringsdriften, i ethvert Tilfælde i langt ringere Grad end tidligere, vilde være i høieste Grad ubilligt. — Dernæst har det ærede Medlem for Veile Amts-3die Valgfreds (Th. Nielsen) i Forbindelse med sin Omtale af Hartkornskatten sagt, at Lovforslaget ikke er til Gavn for de jydsk Kommuner. (Udfrydelse.) So, han sagde de jydsk Kommuner, altsaa mente han alle disse. Jeg tror, at Loven vil være i lige Grad til Gavn for alle Kommuner og tilvisse ogsaa for de jydsk, og jeg vil ialtfald som jydsk Repræsentant værges mig imod, at Loven ikke skulde være til Gavn for Sylland. Det, der er retfærdigt i sig selv, hilse Byderne med samme Tilfredshed som alle andre Statsborgere, men med Hensyn til det Gavnlike er det mig, aldeles ubegribeligt, hvorfra det ærede Medlem henter sin Bedømmelse af hvilke Bestemmelser, der ikke skulde være til Gavn for de jydsk Kommuner. Vilde det være til Gavn for de jydsk Kommuner at stryge Hartkornskatten? Ja, jeg har set en

Adresse om denne Sag, udgaaet fra en meget uklar Anskuelse, fra en Betragtning, der efter min Mening er saa uholdbar, at man ikke kan antage, at Forfatteren har læst eller tænkt over det Forslag, hvormod han adresserer. Jeg har ogsaa faaet Anmodning fra Enkelte om at laane dem 3: Hjelpe dem til at kjende det Forslag, som de have adresseret imod, da de ikke rigtig kjendte det. Det er naturligvis folk uden Mening, som saaledes lade sig lede, men den Slags Adresser, hvem der end deltager i dem, lægger jeg den modfattede Vægt paa af den, man ellers pleier at tillægge Adresser. Man vil her faae en Fixering af Hartkornskatten, der har overordentlig stor Betydning for Landeieendomsbesiddere, idet man i Handel og Wandel kan fikre sig, at vedkommende Lysthave til Landeieendomme kunne vide, at hvor Landeieendommen end er beliggende, ville de reelle Lyngder, der ere lagte paa Eiendommene, ifølge denne Lov holde sig uforanderlige, og dette er af væsentlig Nytte for Omsetningen i Handel og Wandel. Den Lettelse, der derhos foretages med Hensyn til Hartkornskatten, er vistnok i og for sig retfærdig; den vil vise sig at være af megen Betydning i mange Kommuner, og den vil føre Hartkornskatten i mange Kommuner ned til et lignende Forhold ligeoverfor den personlige Stat, som nu Grundskatten i Byerne staa ligeoverfor den personlige Stat her. Der vil vise sig at være Kommuner, hvor Staten paa det Nærmeste ikke bliver mere end en Tjerdedel af det samlede Stattebeløb, og der er Kommuner, for hvilke det vil gaa endnu længere ned. Nu vilde jeg ikke have Noget mod, om man var gaaet videre, enten saaledes at vedkommende Kommunalbestyrelse selv eller med Indenrigsministerens Approbation kunde hvert 10de Aar nedsette det Beløb, der var fastslaaet ved Lovens Regler, noget men ikke meget, idet der, dersom der skulde vise sig en Reaktion i dette Forhold, da kunde rettes igjen paa denne Bemyndigelse. Dette har ikke fundet Billigelse i Udvalget, og jeg har ikke Noget mod de Indvendinger, der ere fremsatte derimod, hvorfor jeg er bleven staaende derved. Det gaar nemlig ikke an at tro, at det vilde være en Fordel for Hartkornbrugere i et Sogn, om man gav ganske løs paa Hartkornskatten. Dersom man ganske gav løs paa Hartkornskatten, saa udsatte man sig for, at de Eiendomme, som havde mest Hartkorn i et Sogn — f. Ex. i et Sogn med mindre Hartkorn — kom i Hænderne paa Spekulanter, som man ikke kunde ramme ligelig gennem den personlige Stat. Hvem kommer da til at bære den Stat, som da efter rimelige